
Kronika : wizyta w Związku Radzieckim

Palestra 10/6(102), 90

1966

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

przesłane Naczelnej Radzie Adwokackiej w sprawie charakteru pracy adwokatów — członków wojewódzkich i naczelnych organów, pochodzących z wyboru, oraz charakteru otrzymywanego z tego tytułu wynagrodzenia.

W wyjaśnieniu tym czytamy:

„Wspomniani członkowie nie są pracownikami w rozumieniu dekretu o p.z.e., ponieważ wynagrodzenie otrzymywane z tytułu wykonywanych czynności w organach adwokatury nie stanowi ich głównego źródła utrzymania.

Członkowie organów adwokatury nie są również objęci ustawą o ubezpieczeniu społecznym, albowiem nie pozostają w stosunku pracy, gdyż praca w organach adwokatury jest, zgodnie z § 4 regulaminu uchwalonego przez Naczelną Radę Adwokacką i zatwierdzonego przez Ministra Sprawiedliwości, pracą społeczną, a pobierane wynagrodzenie stanowi zwrot kosztów i pewne wyrównanie w związku z ograniczeniem możliwości wykonywania zawodu. W konsekwencji wynagrodzenie otrzymywane przez urzędujących członków organów adwokatury nie stanowi podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne i rady adwokackie nie mają obowiązku opłacania składek od tych wynagrodzeń.

Wspomniane wynagrodzenie nie stanowi również podstawy wymiaru świadczeń (rent i zasiłków), gdyż nie jest ono zarobkiem w rozumieniu art. 10 ust. 3 dekretu o p.z.e., skoro czynności wykonywanych w organach adwokatury nie uważa się za zatrudnienie. Nie jest ono również objęte przepisem § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z 4.III.1964 r. w sprawie ubezpieczenia społecznego adwokatów-członków zespołów adwokackich i ich rodzin (Dz. U. Nr 10, poz. 62), przeto nie może być uwzględnione przy wymiarze świadczeń z tytułu tego ubezpieczenia”.

S. M.

KRONIKA

1. WIZYTA W ZWIĄZKU RADZIECKIM

W dniach od 26.V. do 3.VI. br. przebywała w Związku Radzieckim delegacja Ministerstwa Sprawiedliwości pod przewodnictwem Wiceministra Kazimierza Zawadzkiego. W delegacji uczestniczył Prezes Naczelnej Rady Adwokackiej adw. dr Stanisław Gądlewski.

Delegacja m.in. zapoznała się z problemami adwokatury radzieckiej w Moskwie i Leningradzie. W toku bardzo serdecznych i szczerych rozmów omówione zostały zagadnienia interesujące adwokatów radziecką i polską. Zgodnie uznano za celowe dalsze pogłębianie wzajemnych stosunków.

Szersze omówienie wizyty ukaże się w jednym z najbliższych numerów „Pałestry”.

2. Z ŻYCIA IZB ADWOKACKICH

Izba bydgoska

I. W dniu 26 kwietnia 1966 r. odbył się w Izbie Adwokackiej w Bydgoszczy egzamin adwokacki, do którego przystąpiło 5 aplikantów, w tym jeden z Izby Adwokackiej w Koszalinie.

Egzamin z wynikiem pomyślnym złożyli wszyscy aplikanci.